

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24Co/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815209720
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8815209720.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členiek senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Ingrid Kalinákovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35724803, právne zastúpený Tomáš Kušnir, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36613843 proti žalovanému: A. U., nar. XX.XX.XXXX, F. XXX/XX, N., okres N. H. R., o zaplatenie sumy 284,43 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 10C/43/2015-90 zo dňa 16.10.2019, takto

rozhodol:

I. M e n í rozsudok vo výroku II tak, že žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 95 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 2.11.2012 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46 %.

o d ô v o d n e n i e :

I. Predmet konania

1. Právny predchodca žalobcu spol. Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 284,43 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 02.11.2012 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Vranov nad Topľou ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 111,56 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 2.11.2012 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný n e m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.“

3. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 39, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54 ods. 1, 2, § 524 ods. 1, 2, § 657 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

4. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 15.04.2012 zmluvu o pôžičke - internetovej č. 20197253, na základe ktorej sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému pôžičku (finančné plnenie) vo výške 222,- eur a túto sa žalovaný zaviazal splatiť v 19 mesačných splátkach po 15,44 eur. Prieskumom obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve nie je uvedený ani jednoznačný údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď lehota splatnosti je uvedená len číselným označením mesiaca a roka. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

5. V ďalšom prieskume zmluvy sa súd zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru vo výške 36,60 % ročne a túto posúdil za rozpornú s dobrými mravmi, preto je v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka, dojednanie o úrokoch neplatné. Ako nekalú prax súd hodnotil aj to, že žalovaným zloženú akontáciu v sume 95,- eur žalobca pričítal k istine pohľadávky a účtoval mu to ako ním poskytnutý úver, zároveň si z takto navýšenej istiny účtoval aj dohodnuté úroky.

6. Z dôvodu vyslovenej bezúročnosti a bezpoplatkovosti pôžičky, súd priznal žalobcovi čistý rozdiel medzi požičanou sumou 222,- eur a vrátenou čiastkou 110,44 eur, spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy od 2.11.2012 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

7. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 CSP. V danom prípade bol v konaní úspešný v prevažnej miere žalovaný, ale keďže mu v konaní pred súdom prvej inštancie, vrátane odvolacieho konania, žiadne trovy nevznikli, ani si ich neuplatnil, súd mu ich náhradu nepriznal.

III. Obsah odvolania žalobcu

8. Proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti podal odvolanie žalobca, namietajúc nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Súd mylne dvakrát započítal akontáciu do kúpnej ceny, aj do zaplatených splátok úveru. Navrhol rozsudok v napadnutom rozsahu zmeniť a zaviazat' žalovaného na zaplatenie sumy 95,- eur a opätovne rozhodnúť o trovách konania, zároveň si žalobca vyčíslil trovy odvolacieho konania.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

10. Z obsahu preskúmaného spisu je zrejmé, že sporové strany uzavreli dňa 15.04.2012 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej bolo žalovanému poskytnuté zo strany žalobcu finančné plnenie vo výške 222,- eur, s ročnou úrokovou sadzbou 36,6%. Úver mal slúžiť na financovanie kúpy čiernej techniky - lg 32 lk 430, v kúpnej cene 317,- eur, z ktorej žalovaný zaplatil akontáciu vo výške 95,- eur. Súd prvej inštancie preskúmal obsahové náležitosti zmluvy, pričom vyvodil absenciu rozvrhu splátky spotrebiteľa na istinu, úroky a poplatky, rovnako tak údaje o konečnej splatnosti úveru. Z tohto dôvodu vyslovil bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutej pôžičky, čo žalobca nerozporeval.

11. V zmysle uplatnených odvolacích námietok žalobcu mal súd prvej inštancie duplicitne započítat' zaplatenú akontáciu, ktorú pripočítal súčasne aj k splátkam pôžičky. Odvolací súd za účelom overenia dôvodnosti odvolacej námietky oboznámil sa s obsahom č. I. 7 súdneho spisu, na ktorom je obsiahnutý prehľad splátok a úhrad pôžičky (č. I. 7 spisu). Z prehľadu je zrejmé, že žalovaný zaplatil žalobcovi dňa

15.04.2012 sumu 95,- eur, započítanú ako akontáciu a dňa 20.06.2012 sumu 15,44 eur, započítanú ako splátku pôžičky. V tomto zmysle je potrebné uviesť, že akontácia bola dôvodom zníženého poskytnutého finančného plnenia žalovanému oproti kúpnej cene techniky (317-95=222). Z poskytnutej pôžičky zaplatil žalovaný len jednu splátku vo výške 15,44 eur, v dôsledku čoho zvyšná časť nesplatenej istiny predstavuje sumu 206,56 eur, na zaplatenie ktorej má žalobca, pri vyslovenej bezúročnosti a bezpoplatkovosti pôžičky, nárok. Keďže súd prvej inštancie výrokom I. napadnutého rozsudku priznal žalobcovi sumu 111,56 eur, vo zvyšku nároku bolo potrebné výrok II. rozsudku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti zmeniť postupom vyplývajúcim z ust. § 388 CSP a žalovanému uložiť povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 95,- eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 02.11.2012 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti je žaloba nedôvodná.

12. V dôsledku učinenej zmeny napadnutého rozsudku však bolo potrebné prepočítať náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie sumy 284,43 eur, úspešný bol čo do zaplatenia sumy 206,56 eur, teda v pomere úspechu 73%. Odpočítajúc od toho pomer úspechu žalovaného, výsledný nárok na náhradu trov konania žalobcu predstavuje 46%.

13. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

14. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

15. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. Odvolanie žalobcu bolo dôvodné, v odvolaní si zároveň vyčíslil trovy odvolacieho konania. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti ust. § 257 CSP o nepriznaní náhrady trov konania sporovým stranám, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. A priori je v predmetnej veci potrebné zohľadniť predmet konania, ktorý je charakteristický dominanciou postavenia dodávateľa, v tomto prípade právneho predchodcu žalobcu. Ten koncipoval zmluvu, bež možnosti spotrebiteľa, žalovaného, zmeniť jej obsah. Je znepokojujúce, že žalobca si za poskytnutie pôžičky dohodol úroky vo výške 36,6%, súd prvej inštancie ich však správne posúdil za rozporné s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Zároveň je potrebné dať do pozornosti, že žalovaný uplatnený nárok žalobcu nespochybnil v konaní pred súdom prvej inštancie, ani v odvolacom konaní. Na ťarchu žalobcu by však mali ísť jeho zmätočné tvrdenia, uvedené v podanej žalobe. V rozpore so skutočnosťou žalobca tvrdil, že žalovanému poskytol pôžičku v sume 380,- eur, aj keď v konaní vyšlo najavo, že výška finančného plnenia činila sumu 222,- eur, zároveň žalobca uviedol v žalobe, že žalovaný uhradil z pôžičky sumu 110,44 eur, aj keď akontácia neslúžila ako splátka pôžičky.

17. Vyššie uvedené je podľa názoru odvolacieho súdu dostatočný dôvod hodný osobitného zreteľa, ktorý dôvodí rozhodnutie argumentum a maiori ad minus o čiastočnom priznaní náhrady trov odvolacieho konania žalobcovi, a to v rozsahu, v akom má nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, teda 46%. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie aj pred súdom odvolacím zlíučil odvolací súd do výroku III. tohto rozsudku.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).